

Tilnærmelse. Han skaffede sig at vide, i hvilken Systue det var, hun hver Eftermiddag fik Undervisning, samt paa hvilket Klokkeslet og ad hvilken Vej hun plejede at gaa derfra, — og en Aften ved Syvtiden indhentede han hende da ved Nørrevold, bedst som hun stod og saa' ind ad et Butiksvindue. Hun blev aldeles ikke fornærmet, knap nok overrasket over hans Paatrængenhed. Hun syntes at finde det ganske naturligt, at to Naboer, der mødtes inde i den store By, gav sig i Snak og gjorde hinanden Følgeskab. Med Provinsboerens naive Tillidsfuldhed gik hun sammen med ham langs den nyanlagte Boulevard og besvarede paa sit syngende Fynsk med stor Frihed hans Spørgsmaal om, hvad hun syntes om at bo i Hovedstaden. Helt ukunstlet var denne Troskyldighed nu ikke. Hun røbede selv, da de nærmede sig Nyboder, at hun dog ikke var helt uden bedre Viden. Pludselig standsede hun nemlig og lod ham forstaa, at han nu ikke kunde følge hende længer; og Per, som vidste, at Mester Jacobæus var en nidkær Mand, der var sig Ansvar for den unge Broderdatter fuldt ud bevidst, fordrede ingen nærmere Forklaring men tog straks ærbødig Afsked med et betydningsfuldt: Paa Gensyn.

Allerede anden Dagen efter »traf« han hende igen paa samme Tid og Sted, og denne Gang fulgte hun ham endog ad en Omvej gennem